

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG
PRAVA POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: Ramadani

Ime: Lutfi

Nadimak/pseudonim:

Ime oca:

Adresa: Mala Kruša / Krushe e Vogel/, opština Prizren

Telefon:

Datum rođenja: 20.mart 1944.

Pol: muški

Nacionalnost: kosovski Albanac

Veroispovest: musliman

Trenutno zanimanje: nezaposlen

Jezik/jezici koje govori: albanski

Jezik/jezici koje piše: albanski

Datum razgovora: 5. oktobar 2001.

Razgovor vodio: istražitelj Pete Sttevard

Prevodilac: Ilir Jakupi

Jezici korišćeni u toku razgovora: albanski i engleski

Imena svih lica prisutnih tokom razgovora: istražitelj Pete Steward. Ilir Jakupi i
svedok Lutfi Ramadani

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

Ramadani Lutfi/K020-9245-K020-9249/ljp

IZJAVA SVEDOKA

Imam 57 godina. Živim u Maloj Kruši. Ovu izjavu dajem istražitelju Peteu Stewardu, nadovezujući sa na onu koju sam dao istražiteljima MKSJ-a dana 18. i 20. jula 1999. i 26. juna 2001.

Postavljen mi je izvestan broj pitanja kako bih razjasnio neke tvrdnje iz mojih prethodnih izjava.

Pitali su me kakve uniforme su 24, 25. i 26. marta 1999. nosili redovni ili lokalni pripadnici MUP-a (policije).
Nosili su regularne plave maskirne uniforme koje su zadužili. Tom prilikom oko ruku su nosili plave ili crvene trake. Nisu nosili kombinaciju obe trake.

Pitali su me kakve uniforme su nosili rezervisti MUP-a (policije).
Pojam rezervisti uključuje Srbe meštane koji su živeli u Maloj Kruši. Oni su nosili plave maskirne uniforme iste kao one koje je nosio mesni MUP. Neki od njih su oko ruke nosili bele trake, ali ponekad su ih nosili u drugoj boji. Mislim da su to činili sa ciljem da ih ne prepoznaju.

Izvestan broj mesnih Srba nije nosio uniforme. Ti ljudi su ipak bili naoružani i oko ruku su nosili crvene ili bele trake.

Pitali su me da li znam ko je bio odgovoran za rezerviste.
Za njih je bio odgovoran Dimitrije Nikolić, Srbin meštanin.

Pitali su me da li sam između 24. i 26. marta 1999. video zajedno regularne pripadnike MUP-a i rezerviste.
Da, bili su u kući Dimitrija Nikolića, odmah prekoputa ulice u kojoj ja živim. Tamo su jeli i pili, bilo je kao u nekom kafiću. Nije ih bilo briga šta rade. Jednostavno su mokrili na ulici, a ljudi su bili previše uplašeni da produ.

Pitali su me da li su, prilikom našeg hvatanja 26. marta 1999. u kući Sejde Batushasa, sa rezervistima MUP-a bile ikakve regularne snage MUP-a.
Da, to je bila mešovita grupa, a Dimitrije Nikolić i Đorđe Cvetković (koga sam prethodno nazvao Đorđe Nikolić) takode su bili tamo.

Pitali su me da li sam između 24. i 26. marta 1999. video da iko iz sela po selu nosi zelene maskirne uniforme.
Da, 25. marta 1999. Bili su vrlo mladi, imali su od oko 20 do 24 godine. Toga dana neke žene su došle u moju kuću da spremne nešto za jelo. Ljudi u zelenim maskirnim uniformama zauzeli su položaj u obližnjoj kući sa druge strane ulice.

Moju kuću su gađali iz automatskog oružja, a odmah posle toga začuli su se hici ispaljeni na moju kuću iz jednog oklopnog transportera. Vozilo nisam video, ali su ispalili rafal iz mitraljeza. Samo dva hica su pogodila moju kuću, ostali su otišli preko krova.

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

Bio sam na drugom spratu kada se to desilo. Jedan metak prošao je kroz spoljni zid koji opasuje kuću i pogodio jedan unutrašnji zid. Metak je pao na zemlju i ja sam ga uzeo.

Taj metak sam predao istražitelju Peteu Stewardu. Dodeljena mu je oznaka LR/PS/02 kao broj dokaznog predmeta za dalju referencu.

Jednog od tih ljudi u kući prepoznao sam kao Nebojšu Nikolića. Znam da je bio rezervista u policiji. Bio mi je komšija. Znam da je docnije ubijen u Paštriku /nejasno u originalu/ planina Kosare blizu granice sa Albanijom.

Pitali su me da li znam ko su ti ljudi.

Ne, ne znam ko su oni.

Pitali su me da li su to bili pripadnici MUP-a ili Vojske Jugoslavije /VJ/.

Redovna VJ bila je stacionirana duž asfaltiranog puta, tako da mislim da su oni policajci, jer znam da je Nebojša Nikolić bio rezervista MUP-a i da je nosio zelenu maskirnu uniformu.

Znači, mislite da su to bili pripadnici MUP-a jer su nosili zelene maskirne uniforme? Bilo je pripadnika MUP-a u takvim uniformama. Došao sam do tog zaključka jer su to bili isti ljudi koji su 25. marta 1999. opkolili selo i ušli u kuće. Uopšteno govoreći, te osobe su bile starije.

Pitali su me da li je za vreme pokolja u Batushinoj štali bilo ljudi obučenih u zelene maskirne uniforme.

Oni koji su bili u zelenim maskirnim uniformama nalazili su se duž asfaltiranog puta.

Pitali su me da li su to bili pripadnici MUP-a ili VJ.

U selu nije bilo redovnih pripadnika VJ, oni su se nalazili na asfaltiranom putu. Imali su prage na koje su bile montirani protiv-avionski mitraljezi.

Pitali su me koliko se vozila VJ nalazilo na asfaltiranom putu izvan Male Kruše.

Bili su poredani duž puta Đakovica - Prizren (asfaltni put). Prvi put su tamo raspoređeni 25. marta 1999. u 04:00 časova. Video sam 40 do 50 vozila parkiranih na putu.

Vozila koja sam video bila su nešto između oklopnih transportera (blindirana kola) i prage. Nisu bila maskirana.

Oklopni transporteri bili su redovne plave boje MUP-ovih transportera, a prage redovne zelene kao kod VJ.

Prage su bile opremljene mitraljezima i topovima. Prage mogu biti opremljene različitim vrstama oružja.

Posadu praga činili su pripadnici VJ.

Ne znam čija je bila posada u oklopnim transporterima, ali pretpostavljam da je bila MUP-ova.

Pitali su me da li mi je poznato da je neki tenk T55 bio u to vreme stacioniran u predelu Male Kruše.

Ne.

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

Pitali su me da li sam video ijednu raketu na bilo kom od tih vozila.

Ne.

Pitali su me da li ijedno od ovog oružja upotrebljeno u napadu na Malu Krušu. Da, to se dogodilo 25. marta 1999. u 04:30 časova. Jedinu štetu naneli su udari metka na kućne zidove.

U napadu na selo nije korišćena artiljerija.

Pitali su me kako znam da su za spaljivanje Batushine štale odgovorni pripadnici MUP-a.

Znam, zato što sam ih video da stoje u blizini u istim plavim MUP-a. Tada nisam video nikoga u zelenim maskirnim uniformama.

Spreman sam da se pojavim na sudu i ispričam šta sam video i šta se desilo.

Obavešten sam da bi moja izjava mogla biti dostavljena i drugim organima unutrašnjih poslova i/ili sudskim organima radi krivičnog gonjenja. Saglasan sam da moja izjava bude stavljena na raspolaganje tim organima prema nahodanju Tužilaštva.

Paraf: /potpisano/

POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava na pet stranica /u originalu/ mi je glasno pročitana na albanskom jeziku i sadrži sve što sam rekao, po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 7. 10. 2001.

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Ilir Jakupi, prevodilac, potvrđujem sledeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašćen od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa albanskog jezika na engleski jezik, kao i sa engleskog na albanski jezik.
- 2) Lutfi Ramadani mi je dao do znanja da govori i razume albanski jezik.
- 3) Gorenavedenu izjavu sam usmeno preveo sa engleskog na albanski jezik u prisustvu Lutfija Ramadanija koji je, po svemu sudeći, čuo i razumeo prevod ove izjave.
- 4) Lutfi Ramadani je potvrdio da su, po njegovom znanju i sećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih preveo, što je potvrdio svojeručnim potpisom na predviđenom mestu.

Datum: 7. X 2001.

Potpis: /potpisano/

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

Ramadani Lutfi/K020-9245-K020-9249/ljp